

چرا امام هشتم شیعیان به «رضا» ملقب شده است؟

حضرت آیت الله جوادی آملی گفتند: وجود مبارک امام هشتم (ع) که به لقب پرافتخار رضا ملقب است به این معناست که هر انسانی در هر شرایطی بخواهد به چیزی راضی بشود به وساطت فیض رضاست.

حضرت آیت الله جوادی آملی گفتند: وجود مبارک امام هشتم (ع) که به لقب پر افتخار رضا ملقب است به این معناست که هر انسانی در هر شرایطی بخواهد به چیزی راضی بشود به وساطت فیض رضاست. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: حضرت آیت الله جوادی آملی گفتند: وجود مبارک امام هشتم (ع) که به لقب پر افتخار رضا ملقب است به این معناست که هر انسانی در هر شرایطی بخواهد به چیزی راضی بشود به وساطت فیض رضاست.

به گزارش شفقنا، مرجع تقلید شیعیان به مناسبت ولادت امام رضا (ع) در سخنانی بیان داشتند: وجود مبارک امام رضا (ع) به عنوان عالم آل محمد (ص) معروف شده است. سخنی از رسول گرامی (ص) رسیده که همان سخن در نهج البلاغه نیز از امیرالمومنین (ع) به زبانی دیگر بیان شده است و آن این است که «لایقاس بهم احد»؛ یعنی هیچ کسی را نمی توان با اهل بیت (علیهم السلام) مقایسه کرد. این «احد» اختصاصی به انسانها ندارد، فرشته ها را هم در برمی گیرد؛ یعنی نه تنها در جوامع بشری هیچ کس را نمی شود با ائمه (علیهم السلام) سنجید بلکه هیچ فرشته ای را هم نمی شود با ائمه (علیهم السلام) سنجید برای اینکه اهل بیت خلیفه الله اند و انسان کاملند و خلیفه الله و انسان کامل معلم ملائکه است و هیچ شاگردی را هم با معلم نمی شود سنجید و چون هیچ کسی را نمی شود با اهل بیت عصمت و طهارت سنجید لذا اگر در بین ایشان وجود مبارک امام رضا (علیه السلام) به عنوان عالم اهل بیت ملقب شده است یعنی علوم اهل بیت به وسیله این حضرت ظهور می کند و منتشر می شود.

ایشان با اشاره به آثار و برکات معنوی و علمی حضور امام هشتم (ع) در ایران اذعان داشتند: ورود معارف به ایران و بخش وسیعی از دنیای اسلام، به برکت امام رضا (سلام الله علیه) است و با آمدن ایشان به ایران نه تنها در حوزه های ایران بلکه در جهان اسلام تحول فکری پدید آمد.

آیت الله جوادی آملی در بخش دیگری از سخنان خود در خصوص ویژگی شامخ امامت و ولایت از منظر امام رضا (ع) بیان داشتند: وقتی وجود مبارک امام رضا (علیه آلا الف تحیه و الثناء) مقام شامخ امامت را ترسیم می کند و نیاز جامعه را به امام بیان می کند می فرماید که اولاً امام «عالم لا یجهل راع لا یمکر»؛ ما برای رهبری shy& برای دو وصف ممتاز لازم داریم یکی علمی که مصون از جهل باشد و یکی سیاستی که مصون از مکر باشد! این دو وصف ممتاز بالاصاله مال ذات اقدس الهی است و اگر کسی مظهر خداوند و خلیفه خداوند و انسان کامل بود به نوبه خود همین دو وصف را به اندازه ای که یک انسان می تواند داشته باشد داراست. جامع مشترک بین نبوت و امامت همان مقام شامخ ولایت است؛ ولایت باطن امامت ائمه (علیهم السلام) و رسالت مرسلین و نبوت انبیا (علیهم الصلاه و علیهم السلام) است و وظیفه موحدان عالم، حق شناسی این مقام شامخ الهی است.

ایشان خاطرنشان کردند: وجود مبارک امام هشتم (ع) که به لقب پر افتخار رضا ملقب است به این معناست که هر انسانی در هر شرایطی بخواهد به چیزی راضی بشود به وساطت فیض رضاست، هیچ کس کسی را راضی نمی کند مگر به افاضه رضوی هیچ کس از کسی راضی نمی شود مگر به افاضه رضوی، ذات اقدس الهی اگر بخواهد بر اساس «رَضِیَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ» فیض رضوان را بهره کسی کند به وساطت رضاست، این القاب از اسمای خاص الهی است، اینها خلیفه الله اند و خلیفه الهی در ماسواک الهی کار الهی را به مظهریت الهی انجام می دهد، لذا هیچ کس در هیچ مقطعی از هیچ چیزی یا از هیچ کسی خشنود نخواهد شد مگر به وساطت مقام والای رضوی.

مرجع تقلید شیعیان در ادامه به تبیین مقام خلیفه الله بودن امام پرداختند و اذعان داشتند: وجود مبارک امام هشتم (سلام الله علیه) مقام منبع امامت را تبیین کرد و فرمود امام کسی است که در تمام روی زمین دومی ندارد یعنی مثل اعلاى «لَیسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ» است. فرمود چون امام واحد دهر و فرید دهر است و احدی همتای او نیست لذا به فکر احدی در نمی آید که امامت را بشناسد؛ همان طوری که ستاره های آسمان در دسترس بشر عادی نیست شناخت مقام والای امامت در دسترس افکار مردم عادی نیست. اگر مردم، امام شناس نیستند چگونه می توانند امام را انتخاب کنند؟! قهر! امامت انتصابی است نه انتخابی و ولایت امامت نه وکالت امام. وقتی ولایت شد نه وکالت، انتصاب شد نه انتخاب، مردم باید بپذیرند نه توکیل کنند. این حرف امام هشتم (سلام الله علیه) جو فکری مردم خراسان

ایشان با اشاره به حدیثی از امام هشتم(ع) بیان داشتند: از وجود مبارک امام رضا(سلام الله علیه) رسیده است «من جلس مجلس یحیی فیه امرنا لا یموت قلبه یوم تموت القلوب»؛ اگر کسی بنشیند در مجلسی که امر ما خاندان عصمت و طهارت در آن مجلس زنده می شود، روزی که دلهای دیگران می میرد دل کسی که در مجلس ما نشستگی است نمی میرد! چه اینکه وجود مبارک امام رضا(علیه السلام) در حدیثی دیگر می فرماید «رحم الله عبداً احیا امرنا»؛ خداوند رحمت کند این بنده ای را که امر ما را زنده نگه می دارد، اباصلت هروی از وجود مبارک امام رضا(سلام الله علیه) سؤال کرد چگونه امر شما را احیا می کنیم؟ فرمود احیای امر ما به این است که علوم ما را یاد بگیرد و به دیگران منتقل کند زیرا مردم اگر معارف ما را و زیبایی های معارف و علوم ما را بفهمند حتماً از ما پیروی می کنند، چنین مجلسی مایه حیات دلهاست زیرا در چنین مجلسی علوم اهل بیت(علیهم الصلاه و علیهم السلام) زنده می شود و اینگونه از علوم، دل انسان را زنده نگه می دارد، آنگاه انسان زنده می تواند که مایه حیات دلهای دیگران بشود.